

O mandamento do amor

Que bo, Señor, que o primeiro mandamento sexa o amor.
Non nos vulgarás por se te tivemos obedecido,
nin polo que aprendemos,
nin sequera pola cantidade de oracións
que ti non necesitas pero a nós fannos tanto ben.
Ao final da vida vulgarasnos só
polo amor que temos dado:
se fomos amigos de todos, se saudamos a todos,
se compartimos e fixemos felices a moitos.
Señor, axúdanos a amar a Deus de corazón, con todo a alma,
e ao próximo, en pequenos detalles,
porque o principal para o que te segue
é amar a todos e a ti que es o Todo,
porque se te amamos a ti, amarémoste
nos teus rostros pobres e seremos felices.

1. Novembro: O agasallo dos santos.

Grazas, Señor por tantos santos que nos vas regalando ao longo da nosa vida e que son un reflexo da presenza de Deus.

Son os santos de "a porta do lado" que di o Papa Francisco, avós, catequistas, sacerdotes, mestres... tantas persoas que nos fixeron ben e que co seu traballo e amor cambian o mundo.

Axúdanos a tomar en serio a nosa vocación á santidad sendo alegres, servizais, levando a Xesús no corazón e facendo felices os que nos atopemos. Amén

2. Novembro: Oración polos nosos finados.

Deus de misericordia e de amor,
poñemos nas túas mans amorosas os nosos irmáns.
Seguímos lembrando cada día con moito agarimo.
Nesta vida, ti demostrácheslles o teu grande amor;
e agora que xa están libres de toda preocupación,
concédelles a felicidade e a paz eterna.

A súa vida terrea rematou xa;
recíbeos agora no paraíso,
onde xa non habrá dores, nin bágoas,
nin penas, senón unicamente paz e alegría con Xesús,
o teu Fillo, e co Espírito Santo para sempre. Amén.

Esta es la Ley

**O prioritario é AMAR
a todos e a quen é Todo.**

Ordinario 30º-B

O prioritario é AMAR a todos e a quen é Todo.

1. VER: As prioridades da vida

- Na vida non todo ten a mesma importancia, hai cousas que importan máis que outras: valoramos ter comida pero non é imprescindible o marisco, un coche ha de ser bonito de cor pero o fundamental é un motor bo, un dianteiro pode ser moi guapo pero se non marca goles queda no banquiño. **Que prioridades hai na túa familia? Que será o máis importante para ser cristián?**

2. XULGAR: O prioritario é amar

-No evanxeo, un escriba pregunta a Xesús que é o principal para un cristián, cal é o mandamento principal, o primeiro, o máis importante. Xesús respóndelle: **“Amarás o Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón... e amarás o teu próximo como a ti mesmo.”**

QUE NOS QUERE DICIR?

-**Para agradecer a Deus o prioritario é amar a Deus** “con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas?”. Dio o Deuteronomio e tamén Xesús. *Procura que el sexa o máis grande para ti, relaciónache con el, déixalle entrar na túa vida e acompañarche.*

-**Para agradecer a Deus o prioritario é amar o próximo.** A medida do amor é como Xesús, dando a vida. Amar é facer felices os outros, poñerse ao seu servizo. Maníffestalle o teu amor en pequenos xestos e detalles, nas cousas sinxelas de cada día: unha palabra amable, perdoar, facerlles o que che gusta que che fagan...

-**Xesús une o amor a Deus co amor ao próximo como as dúas caras dunha mesma moeda.** Amar o próximo é o termómetro para saber se amas a Deus. Ama a todos e a quen é o Todo da túa vida (Deus).

Que nota te darías en amor a Deus? E ao próximo? Por que?

3. ACTUAR: Ama e serás feliz

- Sabemos xa que é o máis importante para un cristián. A felicidade é amar e ser amado, facer felices os demais e así ser felices. Toca agora realizalo. Dialogade en como mellorar os dous amores do cristián.

-Prepárate para este domingo nas ofrendas dous grandes aneis unidos entre si: o amor a Deus e o amor ás persoas son inseparables.

-Tamén podemos invitar aos nenos a que se acheguen ao altar e bíqueno mentres un le: “Hoxe bicamos o altar e con este bico comprometémonos a querer máis a Xesús e como signo de que queremos cumprir o seu mandato, querernos máis os uns aos outros porque o amor é o principal.

Que imos facer?

DEUTERONOMIO 6, 2-6: *Escoita Israel: Amarás o Señor con todo o tu corazón.*

Daquela Moisés falou ao pobo dicindo: «Teme ao Señor, teu Deus, ti, os teus fillos e netos, e observa todos os seus mandatos e preceptos, que eu che mando, todos os días da túa vida, a fin de que se prolonguen os teus días. Escoita, pois, Israel, e esmérate en practicalos, a fin de que che vaia ben e te multipliques, como che prometeu o Señor, Deus dos teus pais, na terra que mana leite e mel. Escoita, Israel: O Señor é o noso Deus, o Señor é un só. **Amarás, pois, o Señor, teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma e con todas as túas forzas.** Estas palabras que eu che mando hoxe estarán no teu corazón». *Palabra do Señor.*

SALMO 171 R/. Eu ámote, Señor; ti es a miña fortaleza.

HEBREOS 7, 23-28: *Como permanece para sempre, ten o sacerdocio que non pasa.*

MARCOS 12, 28b-34: *Amarás o Señor, teu Deus. Amarás o teu próximo.*

Narrador: Naquel tempo, un escriba achegouse a Xesús e preguntoulle:

Escriba: -«Que mandamento é o primeiro de todos?».

Narrador: Respondeu Xesús:

Xesús: -«O primeiro é: “Escoita, Israel, o Señor, o noso Deus, é o único Señor: amarás o Señor, o teu Deus, con todo o teu corazón, con toda a túa alma, con toda a túa mente, con todo o teu ser”. O segundo é este: “Amarás o teu próximo como a ti mesmo”. Non hai mandamento maior que estes».

Narrador: O escriba replicou:

Escriba: -«Moi ben, Mestre, sen dúbida tes razón cando dis que o Señor é un só e non hai outro fóra del; e que amalo con todo o corazón, con todo o entendemento e con todo o ser, e amar o próximo como a un mesmo vale máis que todos os holocaustos e sacrificios».

Narrador: Xesús, vendo que respondera sensatamente, díxolle:

Xesús: -«Non estás lonxe do reino de Deus».

Narrador: E ninguén se atreveu a facerlle máis preguntas. **Palabra del Señor.**

(Narrador- Escriba – Xesús)

